

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

2. Qui in orandi studio præire, qui subsequi debeant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

Qui in orandi studio preire, qui subsequi debent.

Exod. 24

13.

V Erum ad textum nostrum veniamus. Surrexerunt inquam, Moyses & Iosue minister eius. Audito namque mandato nunc cunctatus Moyses pergit ad montem. Ad ipsum namque iussio ac mandatum dirigebatur. Videns autem Iosue minister Moyli Dominum suum surgentem seu adornantem habitum, stetit & ipse in pedes, eumque decebat secutus est.

*Mandata
cur ad su-
periores
destinen-
tur.*

2. Illud inprimis observatione dignum est solere principes, mandata sua ad ipsos duces ac praesides populi dirigere; tum ut ipsi praesunt ea primi observent; tum populo vanda denuncient. Ita Dominus egit cum Moysse. Praesidium haec sunt privilegia, ut curas gerant; primi, quae praecipunt faciant molestias sustineant eorum, qui repugnant & ferant onus dici & aestus. Quare Praesides illos errare censendum est, qui curas seponunt. mandata liberaliter cumulant & promulgant, rigideque servati mandant, & non servare recitent: hos Christus graviter reprehendit. Alligant enim, inquit, onera gravia & importabilia & imponunt ea humeris hominum digito autem suo nolunt ea movere. Non ita Moyses qui parere velle sese semper ostendit.

Matth.

23.4.

immò & famulo ceterisque præire.

Mādara
duplicia

1.

2.

3. Mendatorum verò quædam optabilia; quædam onerosa. Optabilia sunt mensæ accumbere, frui privilegio tardius quiescendi ac surgendi, invisere amicos, nobilium frui amicitia ac consortio. Multi talibus mandatis optant onerari, eisque levia apparent. Etsi probatis religiosis intolerabilia sint. Onerosa verò sunt carere commoditatibus quibusdam. Qualia sunt; surgere nocturnis horis ad officium divinum decantandum; cellam custodire, includi domo religiosa. Hæc & odiosa & onerosa ijs, qui disciplinam non amant. Moyses statim surrexit, etsi tota nocte immò per quadraginta dies excubare; noctes totidem insomnes ducere; cibo nullo refici, tanto hoc tempore deberet; immò nō reputasset ipse privilegium sibi deferri si quis eum ab ascensu montis atque adeò à tam longa oratione & ieiunio eximere voluisset. Cur ita? quia summum reputabat beneficiū, carere hisce vitæ commodis; fruique intereā tanto bono, tamque eximio consortio, nimirum divinæ maiestatis, Cuius boni comparatione, nulla in mundo vel commoda sūt; aut si inveniuntur; ea omnia simul cōgesta, despicienda, ut vel ad breve tempus, divina conversatione potiamur. Ex quibus conficitur minimè sibi consulere, qui privilegia conquirunt, de ijs sibi applaudunt, & gratulantur

L 3

lantur

VVI
416

lantur, malentes esse in mensa inter epulas
carnales, in lecto molliori stercientes, quam
in delicijs spiritualibus conversari.

*Superio-
riū esse a-
lios exē-
plo prai-
re.
Eccl. 32.
1.*

4. Hinc etiam discimus optime iudicare su-
periores, qui primi, in omnibus bene geren-
dis esse ac comparere volunt. *Rectorem tepe-
suerunt, esto in illis, sicut vnus ex illis*; Primus
qui mane surgat, vltimus qui vesperi decum-
bat. Primus in templo, novissimus in sacra-
larium epulo. Primus in mensa communi,
vltimus in ciborū singularitate & apparatu.

facilius cum minimo suorum, quam secum
permittat dispensari; sic fiet, vt alij ducem
facile sequantur. Surgente namque Moyse
statim & Iosue minister eius a surrexit.

5. Conueniens etiam est vt superiores, (&
vtinam omnes, qui bene audire cupiunt hoc
Moyse exemplum sequerentur!) socium ha-
beant; qui partim in necessitate eis minister
partim in omnibus, actionum suarum telus
esse possit. Obnoxij enim sunt calumnijs, nec
debet eos, suspicandi sinistrè de se, occasio-
nem præbere. Præsertim si cum mulieribus
orandum, agendum, sacramenta admittenda
trada; si quid tractandū, aut referendū quod
circumspectio indigeat. Longè citius in
suspicionē vocantur superiores quam alij, qui
superiores habent, & veretur in eorū incidere
reprehensiones. Bonus & fidelis testis eos non
raro liberat, & à calumnia; & subinde liberat

ester
tand
sit au
alter
in fu
pos
& qu
foliu
ra ve
& te
oper
gefe
vilita
mus
biscu
mice
perit
eo. P
exist
nisi
male
6. I
non
olus
labor
tare;
toli
erun
lire n
excu

ta

zatem adimit à rectitudine vacillandi cespitandiq; aut foede in crimē aliquod prolabedi. sit autem testis ille & probus, & fide dignus, alter Iosue omniq; exceptione maior, qui in suspicionem dissimulationis venire non possit. Peccata, opera tenebrarum vocantur, & qui peccant tenebras amant, & quærunt; solitudine delectantur, testes refugiūt. Opera verò lucis, lucem optant, latebras fugiūt, & testes admittunt atque adescunt. Et licet opera spiritualia sint vt orationes, exomologeses, consolationes spirituales, infirmorum visitationes, quæ secretò exercere intendimus; nihilominus in ijs consultum est, nobiscum optimum Iosue habere, qui nos comitetur. Nam Dominus, & in Angelis suis reperit pravitatem. Et qui amat periculum peribit in eo. Pretiosa res est bonum nomen, fama & existimatio hominum, quæ facile læditur, nisi occasiones præscindamus obloquijs, & malevolorum suspicionibus.

Iob. 4.
18.

6. Illud etiam non est omitendum æquum non esse, vt Moyses surgat & Iosue sedeat orotus; permittat Dominum montem ascensu laborioso superare, ieiunare, & orationi instare; interea dormiat ipse. Ita fecerunt Apostoli Christo in agonia sudante. Vnde meruerunt reprehendi. Non potuisti vna hora vigilare mecum? Et sanè si Christus non vigilasset, exultatio erat in promptu. At vigilante,

Matt. 26.
40.

LS

ORANTE

oranteque Domino, quis non erubescat, si dormierit? sunt nonnulli, qui æquo sui curâ maiorem habeant, parùm solliciti, si vigilet nec ne superiores; sibi persuadent, se debiliores esse; superioribus incumbere, exemplo alijs præire; ipsos subinde rigidiores & indiscretiores videri; vrgere nimium subditos; non omnia quæ in scripturis sacris vel regulis sunt, ad calculum revocanda: satis esse

Ioan. 13.

20.

Luc. 22.

44.

si pro cuiusque conatu ac voluntate institutum seruetur. *Sed non est servus maior Domino suo.* Dominus Iesus, dum dormiunt discipuli, prolixius orat: & factus est sudor eius, sicut gutta sanguinis decurrentis in terram. En arca Dei filius æterni Patris, affixa est cruci. Et antiqua quidem habitabat in papilionibus. *filii hominis verò, non habet ubi caput suum reclinet.* Et

Luc. 9.58

Dominus Ioab exercitus nostri dux, & sanctorum multorum cœtus prostrati orationi vacant & tu dormis in lecto parùm sollicitus de pœnis, quæ post hanc vitam in caput tuum agglomerabuntur. *Non iacet in molli veneranda scientia lecto.* nec virtus longo somno alitur nec inertia. Duo hæc pretiosissima monilia sunt virtus, & scientia comparantur verò labore, & vigilantia. *Surre-*

Exod. 24

13.

xerunt ergò Moyses, At is non solus: sed & sue minister eius.

TEXTVS